

SOUTĚŽ - TAJEMNÁ MÍSTA ÚSTECKA

NĚMČÍ – TRPASLÍČÍ KAMENY

Vněmci žil chudý chalupník se svou ženou a 5 dětmi. Žili velmi bidně, ale byli se svým osudem smířeni a nikdy si nestězovali. Jednoho dne se dcera Madlenka vydala na sběr suchého listí na kopec Trpaslíčí kameny. Zčistaja se před ní objevily malinatki skřítci. „Neboj se nás, Madlenko, nechcerme ti ublížit, chceme ti jenom pomoci nasbirat opadané listy,“ pravil jeden. Pidimužci opravdu naplnili nůš až po okraj a podali ji Madlence. „Když budeš opatrná a neztratíš po cestě ani jeden listec, budeš celý život šťastná,“ řekl další. Madlenka poděkovala a vydala se přikrou cestičkou domů. Listí pak rozspojala ve chlévě, aby kravice nebyla zima, a sla spát. Ráno nemohla Madlenka uvrátit svým očím. Dohybce už nemělo pod nohami suše listi, ale zlate penízky. Madlenka, rodče i její bratři se z toho nemohli ani vzpamatovat. Nikdy už pak nepoznali nouzi a skřítci kům byli do smrti vděčni.

JAK VYPADALI
PIDIMUŽCI, KTERÍ SE
ZIEVLI MADLENCE,
A KOLIK JICH BYLO?

JAK POZNÁME KRUTÉ SKŘÍTKY, KTERÍ
DO KAPES DÁVAJÍ BLUDNÉ KOŘENÍ?

TISKÉ STĚNY – BLUDNÉ KOŘENÍ

Břetý říštnic Charles Louis Le Brunům prohal v době Velké francouzské revoluce z vlasti až do Čech. V Tiských stěnách zakopal všechnu cennost. Když si ale chtěl bohatství vyzvednout, ve spleti pískovcových skel nic nenašel. Slechtici se z té ztráty zbláznil, nakonec se už jen potuloval krajem a nevěděl, ani kam jde, ani odkud příSEL. Jak se objevil, tak jednoho dne zmizel. Lidi na něho časem zapomněli, jen ty cennosti jim nedávaly spát. Riká se, že poklad ani nikdo najít nemůže, protože v cestě stojí krutí skřítové. Poutrikům nenápadně do kapsy strčí bludné koření a takový člověk pak bloudí skalami a zemře výčerpánim. Zachránit ho může pouze jiný člověk, který mu ono koření z kapsy vydá. Pověst možná u leckoho vyloudí úsměv, ale je nutné si připomenout, že ještě na začátku 20. století sem nikdo sám bez mistřinohoprovodu nesměl. Hrozilo, že již nikdy nenajdete cestu ven.

VARTA, OLEŠNICE –
TAJEMNÉ OBЛИEJE

Nedaleko nepatrných zbytků hradu Varta najdete malou pískovcovou skálu s výrýtými tvářemi a nápisem. Jde o jednu z památek, jejíž smysl a význam zatím nikdo nerozluštěl. Neví se, kdo a kdy kamenné tváře a nápisu vytvořil. Pravděpodobně vznikly někdy na konci 19. století či začátku století 20. Ve spodní části skály se nachází nápis „MEMENTO MORI“, tedy „pamatuj na smrt“, což naznačuje, že autori reliéfu chtěli sdělit něco hlubšího. Před kameninnými tvářemi a nápisem tak můžete na chvíli zatajit dech a tisíce hádat, co asi znamenají.

NEDALEKO TAJEMNÝCH
OBЛИEJŮ SE NACHÁZÍ
POZŮSTÁTKY ZŘICENNÝ
HRAD VARTA, KTERÝ
KDYSI OBYVÁVALI LOUPEŽNÍCI. JAK
SE OBYVATELŮM PRILEHLÝCH OBCÍ
PODARILO LOUPEŽNIKŮ ZBAVIT?

JMÉNO:

PŘIJMENÍ:

E-MAIL:

RAZITKA